

Opinia

do ustawy o zmianie ustawy o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (druk nr 359)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. Nr 149, 1076) określa zasady przekazania w 2006 i 2007 r. środków finansowych przeznaczonych na wzrost wynagrodzeń świadczeniodawcom określonym w jej art. 1 w ust. 1 (zakładom opieki zdrowotnej wykonującym zadania określone w ich statucie, grupowym praktykom lekarskim, grupowym praktykom pielęgniarek lub położnych, osobom wykonującym zawód medyczny w ramach indywidualnej praktyki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki oraz świadczeniodawcom, będącym inną osobą niż wymienione, która uzyskała fachowe uprawnienia do udzielania świadczeń zdrowotnych i udziela ich w ramach działalności gospodarczej). Środki te są przeznaczone na wzrost wynagrodzeń.

Głównym celem ustawy zawartej w druku nr 359 jest rozszerzenie, w części dotyczącej roku 2007, zakresu uregulowań dotychczasowych, dotyczących kręgu podmiotów objętych ustawą z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń – wprowadza się możliwość przekazania świadczeniodawcom środków na wzrost wynagrodzeń także dla tzw. podwykonawców świadczeń opieki zdrowotnej (por. art. 133 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, Dz. U. Nr 210, poz. 2135 z późn. zm.) oraz osób fizycznych prowadzących niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej lub wspólników spółek prowadzących takie zakłady, jeżeli udzielają świadczeń opieki zdrowotnej w tych zakładach w ramach wykonywania umów. Dokonuje się także uściśleń w ustawie,

stanowiących konsekwencje rozszerzenia jej zakresu, a także dotyczących przekazywania i przeznaczania środków na rzecz podstawowej opieki zdrowotnej.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy o zmianie ustawy o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń stanowił przedłożenie poselskie (druk sejmowy nr 1320). W trakcie procesu legislacyjnego została przyjęta poprawka polegająca na dodaniu w art. 1 w pkt 2 lit. c ustawy nowelizującej. Dodaje ona do ustawy nowelizowanej – do jej art. 5 nowy ustęp 9a. Zgodnie z jego brzmieniem wyłącza się stosowanie wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 z późn. zm.), do wzrostu wynagrodzeń w jednostce organizacyjnej "Polskie Koleje Państwowe Spółka Akcyjna".

III. Uwagi szczegółowe

1. Budzi wątpliwość uregulowanie wymienione w pkt II. "Polskie Koleje Państwowe Spółka Akcyjna" - Oddział Kolejowa Medycyna Pracy ma, na mocy ust. 9a, nie podlegać rygorom wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego, o którym mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw, w stosunku do wzrostu wynagrodzeń w tej jednostce. Trzeba stwierdzić, że jednostka ta nie jest objęta uregulowaniami nowelizowanej ustawy, dotyczy ona bowiem przekazywania środków finansowych świadczeniodawcom, z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń, zaś art. 5 ust. 9a ustawy nowelizowanej dotyczy innych podmiotów - jednostek medycyny pracy, przy czym w tymże ustępie stwierdza się, że nie jest to *świadczeniodawca*. Tym samym art. 1 pkt 2 w lit. c ustawy nowelizującej jest niespójny z zakresem podmiotowym oraz przedmiotowym ustawy nowelizowanej, co jest niezgodne z § 3 ust. 2 "Zasad techniki prawodawczej" (rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r., Dz. U. Nr 100, poz. 908): "W ustawie nie zamieszcza się przepisów, które regulowałyby sprawy wykraczające poza wyznaczony przez nią zakres przedmiotowy (stosunki, które reguluje) oraz podmiotowy (krąg podmiotów, do których się odnosi).".

2. Ponadto ustawa nowelizowana jest tzw. ustawą epizodyczną i jej przepisy po upływie przewidzianego okresu wyczerpią swą moc prawną. Powstaje więc kolejna wątpliwość co do charakteru uregulowania art. 5 ust. 9a ustawy nowelizowanej.

3. Wyróżnienie jednej, konkretnie wskazanej jednostki, powoduje zastrzeżenia i pytania o inne podmioty, nie wymienione w ustawie w sposób tak zindywidualizowany. Rozszerzenie zakresu podmiotowego w nowelizacji zostało dokonane w sposób ogólny, lecz zrozumiały, jednak wyszczególnienie jednego, określonego, podmiotu może budzić wątpliwość, co do należytego poszanowania zasady równości podmiotów (art. 32 Konstytucji RP). Zawarte zaś w pkt 1 i 2 uwagi należy rozpatrywać w kontekście wątpliwości należytego poszanowania zasady starannej legislacji, wywodzonej z zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP).

IV. Propozycja poprawki

- w art. 1 w pkt 2 skreśla się lit. c

Bożena Langner